

Publicerad 2017-05-15 18:59 av agneta pichler

~ **livet** ~

livet går
sin stilla gång

vi föddes så små
utan hjälp
vi klarar oss få

därav mor så viktig
för oss är

när månader
sedan hunnit
i kapp år

ser vi oss
som små individer

av glädje och sorg
låter vi dagarna gå

en vacker dag
långt framöver
vi står framför spegelbild
och säger
oj så vuxna vi är

skyndsamt och snabbt
springer vi ifrån mor som far

vårat egna liv
vi måst starta ikapp
läxor fester vänner
och kärlek hinns med
i rasande fart

tills vi faktiskt vuxna
en vacker dag är

har vi tur

är lyckan vår
med studierna klara
jobbet som ditt
lönen på kontot
och stolthet av att
klara sitt egna

fina resor
happenings
avlöser varandra

tills du möter
din finaste av alla

då sätter du barn
till världen
och ger din mor och far
finaste gåvan

världen förändras
och vi med den

första gråa strået tittar ut
i skräck mot tidens gång

hjälpa finnas där
för barn som barnbarn

tills orken sinar
och man ganska
så hjälplös blir

livet så underbart
ändock det är

för minnen av barnen
man alltid har

fast sjukdomar följer
och minnet
sakteligen bedrar

så har du säkert
några år kvar

nu finns där
barnen du lärt
så nära för din hjälp

när tid för att lämna in
är att möta
hoppas du på frid

så långt ifrån ensamhet
smärta som sargat minne

räds aldrig
för tidens gång
min vackra fina
när dagen kommer
finns där änglar
som lyfter hjälper dig
till rätta

livet har nu nått sin tur
ännu en gång

~ agneta ~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agneta pichler med Poeter.se id #21781 innehar upphovsrätten